

פניו או גבו מופנים אלי ואם גם הוא רואה אותי. לא תהיה זו אמת אם אומר שלא פחדתי, אבל הגאווה העצמית וה־הרגשה שאני יכולה וצריכה להתגבר על כל מכשול — לא הניחו לי לסגת ולחזור הביתה. המשכתי לתלוש ולבלוש אחר הדמות שנראתה מפנה ראשה ימינה או שמאלה. כ־עבור זמן מה, שנראה לי רב מאוד, עלתה והתעופפה מתוך הדמות צפור גדולה. היה זה נץ או עוף גדול אחר בעל נוצות שחורות ולבנות שישב על סלע בשדה. מרחוק ובשעת בוקר מוקדמת וערפילית — נראה היה לי כאדם.

כך קבלתי אישור לעמדתי המוחלטת שיש להתגבר על פחדים בכל מקרה ובכל תנאי.

אך נחזור אל הגורן ואל הסוסים. בשבתות, בשעות הבוקר המוקדמות, הייתי מובילה את הסוסים אל המעיין, דלי ומברשת בידי, רוחצת אותם למשעי ואל הגורן למלא כרסם שבולת־שועל. נהייתי ממראם הנקי ומבריק של הסוסים. והסוסים — גם הם נהנו מרחיצה שבתית זו, שאחריה באה מנוחה של יום תמים ברובו ליד ערמת השבולת־שועל.

הארכת בתיאור עבודות האסיף ואף־על־פי־כן לא סיפרתי גם מקצת מן המקצת מכל מה שזכור לי והיה חביב עלי באותה תקופה נפלאה.

הייתי הנערה היחידה מכל בנות המושבה שעבדתי בשדה ובגורן. החל מחודש שבט, עונת העישוב ועד חשון גמר האסיף, לא הייתי בבית פרט לשבתות וחגים. ואם גם "הד־בקתי" לעצמי את הכנוי "עוזרת" — זה לא היה בדיוק כך. עבדתי יד ביד עם יהודה בכל עבודה שהיא ולעיתים גם